

Tárgy: okiratszerkesztés során ügyvédi mulasztás, megbízó érdekével ellentétes ténykedés

**BUDAPESTI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG
FEGYELMI TANÁCSA**

Ügyszám: **2020. F. 191/8.**

A Budapesti Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsa a [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2021. január 18. napján tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi

f e g y e l m i h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli szándékos, folytatólagosan megvalósított fegyelmi vétséget követett el, ezért

200.000.-Ft pénzbírság

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 30.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és előzetes vizsgálat:

A bejelentő bejelentésében előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megszegte a megbízási szerződést, okiratszerkesztő ügyvédként nem járt el körültekintően, nem biztosította az adásvételi szerződés alapján a tulajdonjog bejegyzését annak ellenére, hogy az általa szerkesztett és ellenjegyzett adásvételi szerződés érvényes és hatályos volt, az ingatlan másik vevő részére történő eladásában okiratszerkesztőként közreműködött, pedig tudomása volt a bejelentő és az eladó közötti jogvitáról. A bejelentő álláspontja szerint a fentiekkel jelentős kárt okozott neki. A bejelentő csatolta az ügyre vonatkozó okiratait.

A vezető fegyelmi biztos az előzetes vizsgálati eljárást elrendelte, erről a bejelentőt és az eljárás alá vont ügyvédet értesítette, utóbbit azzal a felhívással, hogy az ügyre vonatkozó iratokat köteles csatolni.

Az eljárás alá vont ügyvéd benyújtotta érdemi nyilatkozatát, azonban iratcsatolási kötelezettségének hiányosan tett eleget.

Az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy a bejelentő beadványa megalapozatlan, kérte annak elutasítását.

- a) Az eljárás alá vont ügyvéd hivatkozott arra, hogy a tulajdonjog-bejegyzési engedélyt nem állt módjában beadni, hiszen a vevő a vételárat nem fizette meg teljes egészében.
- b) Az eljárás alá vont ügyvéd nem vitatta, hogy az eladó és a vevő között a felépítmény készültségi fokában és emiatt további vételár rész fizetésében jogvita alakult ki, azonban a jogvitában nem vett részt, egyeztetésen jelen volt, de a felek nem jutottak egyezsége.
- c) Az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy az eladó a szerződéstől elállt, tudomása szerint a felek elszámoltak egymással.
- d) Hivatkozott arra az eljárás alá vont ügyvéd, hogy nem volt tudomása arról sem, hogy a felek között a jogvita nem szűnt meg, nem volt ismeretes előtte a bírósági eljárás és annak eredménye sem.
- e) Álláspontja szerint nem valósult meg másodszori eladás, hiszen a vételár megfizetésének hiányában az első értékesítés nem jött létre.

A fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot 3 hónappal meghosszabbította és hiánypótlásra hívta fel az eljárás alá vont ügyvédet: kérte a nyilatkozatát az eladóval fennálló jogviszonyára, az eladó elállási nyilatkozatában való közreműködésre, az eladó fizetési kötelezettségének teljesítésére, és kérte a tulajdoni lapok csatolását.

Az eljárás alá vont ügyvéd beadványában előadta, hogy állandó megbízással nem rendelkezett az eladóval, de folyamatosan ő készítette az adásvételi szerződéseket 2017-2018 években, később csak a folyamatban lévő ügyeket vitte végig. Az elállási nyilatkozatot az eladó az eljárás alá vont ügyvéd által készített „minta” alapján írta meg, azt megküldte az eljárás alá vont ügyvédnek is. Tekintettel arra, hogy a tulajdoni lapon nem szerepelt perfeljegyzés, így a 2018. decemberében kötött adásvételi szerződés létrejöttének nem volt akadálya, egyebekben az elállási nyilatkozattal szemben a bejelentő nem tett jogi lépéseket. Beadványához csatolta a 2018. március 1. napján kiállított tulajdoni lapot.

A fegyelmi biztos a rendelkezésére álló iratok alapján határozatot hozott a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről. A fegyelmi biztos álláspontja szerint alapos gyanú merült fel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 1. § (3) bekezdését, amellyel 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

A fegyelmi eljárást kezdeményező határozatra reagálva az eljárás alá vont ügyvéd beadványában észrevételezte, hogy a 2018. március 1-i tulajdoni lapot már korábban csatolta, jelen beadványához pedig mellékelte a 2018. december 4-én kelt tulajdoni lapot.

A Fegyelmi Tanács tájékoztatta a fegyelmi biztost, hogy az ügyet tárgyaláson kívül kívánja elbírálni.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos válasziratában a tárgyaláson kívüli elbírálással egyetértett, egyebekben a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában foglaltakat fenntartotta azzal, hogy a tulajdoni lapok csatolására tekintettel ezek korábbi hiányát nem rója az eljárás alá vont ügyvéd terhére. Indítványozta, hogy a Fegyelmi Tanács állapítsa meg fegyelmi vétség elkövetését és pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabására tett javaslatot.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd beadványában felelősségét továbbra is vitatta. Korábbi beadványaiban előadottakat fenntartotta. Hivatkozott arra, abban a hiszemben volt, hogy az eladó visszafizette a bejelentőnek a már kifizetett vételárrészt, amelyről az eladó az eljárás alá vont ügyvédet szóban tájékoztatta és nem volt oka feltételezni ennek valótlanságát. Álláspontja szerint a bejelentőtől elvárható lett volna, hogy tájékoztatja az okiratszerkesztő ügyvédet, hogy az eladó nem teljesítette fizetési kötelezettségét, továbbá pert indít perfeljegyzéssel, ami tiszta helyzetet teremtett volna.

A tényállás:

Az eljárás alá vont ügyvéd a felek megbízása alapján 2017. március 23-án ingatlan adásvételi szerződést szerkesztett és ellenjegyzett a [...] Lakópark Kft. eladó és a bejelentő, mint vevő között a [...] alatt nyilvántartott ingatlanra. A szerződés 1./ pontja szerint az eladó 1/1 tulajdoni várományát képezi az ingatlan. A szerződés szerint az [...] Kft. szerepel a tulajdoni lap III. részén tulajdonjog fenntartással történt eladás tényének feljegyzésével. Hivatkozik a szerződés a bejegyzett tulajdonosok, továbbá az [...] Kft. közötti szerződés módosításra, amely szerint a [...] Lakópark Kft. lesz a tulajdonos.

Az előszerződés tárgya a fent körülírt ingatlan ¼ tulajdoni illetősége, amelyet a felek az alaprajzon azonosítottak és természetben az eladó által felépítendő 91,39 m2 alapterületű lakásnak fog megfelelni.

Az előszerződés 1./ pontjában foglaltak szerint a felek 2017. május 5. napjáig a végleges adásvételi szerződést megkötik.

A szerződés 2./ pontjában az eladó a lakás kulcsrakész átadását 2017. szeptember 30-ig vállalta teljesíteni.

A felek 2017. május 3-án megkötötték a végleges adásvételi szerződést, amelyet az eljárás alá vont ügyvéd szerkesztett és ellenjegyzett.

A szerződés 1./ pontja azt tartalmazza, hogy „jelenleg ½ részben – jelenleg ingatlan-nyilvántartáson kívüli – tulajdonát képezi a [...] alatti ingatlan. A szerződés hivatkozik a bejegyzési engedélyek benyújtására, illetve az eladó széljegyzen szereplő tulajdonjog-bejegyzés iránti kérelmére.

A szerződés 2./ pontja szerint az eladó eladja a fenti ingatlan ¼ tulajdoni illetőségét, a vevő megveszi azt. Az eladó 2017. szeptember 30-ig volt köteles átadni a lakást kulcsrakész állapotban. A felek egyezően adták elő a szerződés 2./ pontjában, hogy a vevő 6.500.000.-Ft-ot már megfizetett, a fizetés további ütemezését a szerződés 1. és 2. sz. melléklete tartalmazta. A fizetés teljesítési szakaszokhoz volt kötve, az eladó vevői teljesítés igazolás birtokában volt számlakibocsátásra jogosult, amely alapján a vevő volt köteles fizetni.

A szerződés 3./ pontja rögzíti, az eladó a teljes vételár kifizetéséig a tulajdonjogát fenntartja, az eladó a tulajdonjog-bejegyzési engedélyt letétbe helyezte, a felek a tulajdonjog-bejegyzés elintézésének függőben tartását kérték a szerződés benyújtásától számított 6 hónapra.

A vevő összesen 9.000.000.-Ft-ot fizetett ki az eladónak foglaló és vételár előleg jogcímén.

Az eladó az általa meghatározott ütemterv szerinti készültségi fokot nem tartotta, a vevő által megbízott független műszaki ellenőr álláspontja szerint 2017-ben a lakás biztosan nem kerülhetett átadásra. 2017. októberében a bejelentő megbízta dr. XY ügyvédet, hogy az eladó előtt képviselje az azzal történő egyeztetésen, de az eljárás alá vont ügyvéd megbízását nem mondta fel.

2017. novemberében a felek az ügyvédek jelenlétében egyeztettek, amelyen felmerült az adásvételi szerződés módosítása is a határidőkre nézve. A szerződés módosítása végül nem jött létre, mivel az eladó 4.000.000.-Ft részére történő megfizetését kérte, amelyet a bejelentő nem kívánt teljesíteni, mivel az építkezés készültségi foka azt nem indokolta. 2017. december 5-én a bejelentő jogi képviselője arról tájékoztatta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a bejelentő a ténylegesen elvégzett munka arányában hajlandó fizetni, de nem áll rendelkezésre olyan dokumentum, amely a követelést alátámasztja.

2017. december 15-i dátummal jelölt levélben az eladó bejelentette, hogy eláll a felek között 2017. május 3-án kelt szerződéstől. Elállását a bejelentő szerződésszegésére alapította. Az elállási nyilatkozatot az eladó az eljárás alá vont ügyvéd által készített szöveg alapján küldte el.

Az elállás jogszerűségét a bejelentő jogi képviselője útján vitatta, azt nem fogadta el, erről mind az eladót, mind az eljárás alá vont ügyvédet írásban tájékoztatta 2018. január 30-án. A levelek tartalmazták azt is, hogy amennyiben az eladó a bejelentő által teljesített vételárrészt 8 napon belül visszafizeti, úgy a bejelentő hajlandó megszüntetnek tekinteni a szerződést. Az eladó fizetési kötelezettségének nem tett eleget.

A felek között a jogi képviselőkön keresztül még 2018 április-május hónapban is folytatódtak az egyeztetések. A bejelentő jogi képviselője az eljárás alá vont ügyvédnek 2018. április 27-én küldött e-mailjében továbbra is fenntartotta az elállás jogellenességét, többek között azért is, mivel az eladó pénzügyi kötelezettségét nem teljesítette, egyben felhívta a figyelmét arra, hogy a visszajáró szolgáltatások tekintetében a felek egyidejű teljesítésre kötelezettek, ennek hiányában a szerződés továbbra is érvényben van és köti a feleket.

Az eladó teljesítésének hiányában a bejelentő a bíróság előtt szerződéstől való elállás semmisségének megállapítása iránt pert indított. A bíróság által kibocsátott bírósági meghagyás szerint az elállási nyilatkozat semmis, kötelezte az eladót, hogy a tárgybani ingatlan $\frac{1}{4}$ tulajdoni hányadát a vevőt terhelő vételárhátralék teljesítésével egyidejűleg adja a vevő tulajdonába és birtokába. A bírósági meghagyás 2019. május 20-án, annak kiegészítése 2019. június 22-én jogerőre emelkedett.

A bejelentő jogi képviselője útján ismételten benyújtotta a tulajdonjog-bejegyzési engedélyt, azonban azt a földhivatal ismét elutasította azzal, hogy a függőben tartásra nyitva álló határidő lejárt.

2018. március 1-jén az eljárás alá vont ügyvéd adásvételi szerződést szerkesztett és ellenjegyzett a tárgybani tulajdoni illetőségre az eladó és egy új vevő között.

A szerződés a földhivatalhoz benyújtásra került, de mivel a 6 hónapos függőben tartásra nyitva álló határidőn belül a tulajdonjog-bejegyzési engedély nem volt benyújtható, a földhivatal az eljárást megszüntette, így 2018. december 4-én a felek ugyancsak az eljárás alá vont ügyvéd közreműködésével az adásvételi szerződést ismételten megkötötték. A szerződés tartalmazza, hogy széljegyen szerepel a bejelentő tulajdonjog-bejegyzési kérelme. A vevő tulajdonjogát a földhivatal bejegyezte.

A bejelentés benyújtásáig az eladó a bejelentő részére nem teljesített visszafizetést.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 107. § a.) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése: Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 8/1999. (III. 22.) MÜK Szabályzat (ÜESZ) 3/4. pontja tilos minden olyan ténykedés, mely ellentétes a megbízó jogos érdekével.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat 2.4. pontja: Az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.

Az eljárás alá vont ügyvéd az okirat-szerkesztési tevékenységet mindkét fél javára végezte, mindkét fél az ügyfele volt. A bejelentő a megbízási szerződést nem mondta fel.

A bejelentő és az eladó között 2017. május 3-án létrejött adásvételi szerződés 2./b. pontja szerint: a fennmaradó 19.490.000.-Ft vételár-hátralékot a vevő átutalással vállalja megfizetni az eladó részére az 1. sz. melléklet 4. pontja szerinti ütemezés szerint úgy, hogy az eladó a vevői teljes-igazolás alapján részszámlát bocsát ki.

Az eljárás alá vont ügyvéd által nem vitatottan az eladó által 2017. december 15-re datált elállási nyilatkozatot tartalmilag az eljárás alá vont ügyvéd készítette.

A bejelentő ekkor már ugyan saját jogi képviselővel járt el, ez azonban nem jelenti azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a még nem befejezett adásvételi ügyletben, a megbízás fennállása alatt ügyfele érdekei elleni magatartást tanúsíthat. Főként nem úgy, hogy nem győződik meg az elállás jogszerűségéről, és nem tesz eleget a jogszabályi elvárásoknak sem. Az elállási nyilatkozat jogalapja szerződésszegés volt, miszerint a vevő nem teljesítette a szerződés szerinti fizetési kötelezettségét.

Az ütemezett fizetés műszaki készültségi fokhoz volt kötve, vevői teljesítés igazolás és ennek birtokában kiállított számla volt szükséges. Az eljárás alá vont ügyvéd ezeket a dokumentumokat nem szerezte be, tehát úgy készítette el az elállási nyilatkozatot, hogy nem győződött meg annak jogszerűségéről.

A Ptk. 6:213. § (1) bekezdése szerint: aki jogszabálynál vagy a szerződésnél fogva felmondásra vagy elállásra jogosult, a másik félhez intézett jognyilatkozattal szüntetheti meg a szerződést. A szerződés felmondása esetén a szerződés megszüntetésének, elállás esetén a szerződés felbontásának a szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy elállásra a fél akkor jogosult, ha az általa kapott szolgáltatás egyidejű visszaadását felajánlja.

A 13/2013. számú polgári elvi döntés II. pontja szerint Az eredeti állapot helyreállítása folytán visszaadási kötelezettség alá eső szolgáltatások tekintetében a felek egyidejű teljesítésre kötelesek.

Az elállási nyilatkozat – ugyan ez csatolásra nem került, de a bejelentő jogi képviselőjének 2018. január 30-án az eljárás alá vont ügyvédnek küldött levele tartalmazza – tartalmilag sem felelt meg a jogszabályi követelményeknek, mivel nem tartalmazta a kapott szolgáltatás egyidejű visszaadását, így az elállásra nem volt jogosult a fent hivatkozott jogszabályhely alapján.

Nem menti ki ebben az ügyvéd felelősségét az, hogy a nyilatkozatot nem ő írta alá.

A szerződés felbontása viszont csak jogszerű elállás esetén következhet be. Önmagában az, hogy a földhivatal a tulajdonjog-bejegyzési engedély benyújtásának 6 hónapos határidőn belüli elmulasztása miatt az eljárást megszünteti, a szerződést ez nem szünteti meg, nem teszi érvénytelenné sem.

Az eljárás alá vont ügyvéd abbéli védekezése, miszerint nem tudta, hogy az eladó nem teljesítette a visszafizetési kötelezettségét, nem elfogadható. Egyrészt erre vonatkozóan az eljárás alá vont ügyvéd nem kért semmilyen dokumentumot az eladótól, annak szóbeli közlésére hagyatkozott. Ez a magatartás nem felel meg az ügyvédi tevékenység lelkiismeretes és jogszabályoknak megfelelő gyakorlása követelményének.

2018. évben még folytak egyeztetések a felek között, a bejelentő képviselője folyamatosan kifogásolta az elállás jogszerűtlenségét, továbbá hivatkozott arra, hogy az eladó változatlanul nem teljesített. Az eljárás alá vont ügyvédnek tehát tudomása volt arról, hogy egy jogvita van a felek között és az eladó nem teljesítette a fizetési kötelezettségét.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2018. március 1-jén szerkesztette és ellenjegyezte azt az adásvételi szerződést, amellyel az eladó az új vevő részére eladta ugyanazt a tulajdoni illetőséget, amelyet a bejelentő is megvett. Tette ezt annak ellenére, hogy ismert volt előtte, hogy folynak egyeztetések és az eladó nem teljesített semmilyen visszafizetést az eladónak, és tudnia kellett azt is, hogy az elállási nyilatkozat nem volt megfelelő, joghatás kiváltására való alkalmassága vitatható. Az új vevő és az eladó 2018. december 4-én újra kötötték az adásvételi szerződést, de ennek megkötése előtt sem nézett utána az eljárás alá vont ügyvéd, hogy teljesített-e az eladó a bejelentőnek. Tekintettel arra, hogy az új vevő tulajdonjogát a földhivatal bejegyezte, a bejelentő igényének érvényesítésében jelentős hátrányt szenvedett, mind a bíróság előtti érvényesítés szempontjából, mind pedig fedezeti szempontból.

Nem fog helyt az eljárás alá vont ügyvéd azon álláspontja, hogy nem valósult meg másodszori eladás, hiszen a vételár megfizetésének hiányában az első értékesítés nem jött létre. Az adásvételi szerződés megkötésével az értékesítés, azaz a felek eladásra és vételre vonatkozó egyértelmű nyilatkozata alapján, a szükséges feltételekben való megállapodás alapján az adásvétel az aláírással létrejön, a szerződésből jogok és kötelezettségek, bíróság előtt érvényesíthető igények keletkeznek.

Nem fogadható el az eljárás alá vont ügyvéd védekezése, miszerint a bejelentőtől elvárható lett volna, hogy tájékoztatja az okiratszerkesztő ügyvédet, hogy az eladó nem teljesítette fizetési kötelezettségét, továbbá pert indít perfeljegyzéssel, ami tiszta helyzetet teremtett volna.

Egyrészt az eljárás alá vont ügyvéd elmulasztotta bekérni az eladótól azt a dokumentumot, ami igazolta volna, hogy az elállásra vonatkozó szabályok szerint teljesített. Az ügyvéd ilyen esetekben nem elégedhet meg szóbeli tájékoztatással. Másrészt egy vitatott helyzetben annak tisztázása érdekében mindkét fél jogosult pert indítani, ennek hiánya nem menti az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét abban, hogy ügyfele, vagy korábbi ügyfele érdekei ellen járt el kellő körültekintés nélkül.

Az eladó teljesítési határideje 2017. szeptember 30. volt. Már a határidő előtt nyilvánvaló volt, hogy az nem teljesül, de októberben már jelezte a vevő, hogy módosítani kellene a határidőt. Az eljárás alá vont ügyvédnek gondos eljárás esetén már akkor fel kellett volna hívni a felek figyelmét arra, hogy a tulajdonjog-bejegyzési engedély benyújtása 6 hónapon belül nem lesz lehetséges, tehát megoldást kell találni, mint ahogyan ezt 2018-ban a másodszori értékesítésnél megtette.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fent értékelt magatartásokkal 1 rendbeli fegyelmi vétséget valósított meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétséget szándékosan követte el. Az ügyvédi tevékenységet az ügyvédekre vonatkozó normáknak megfelelően kell gyakorolni, ez pedig akkor lehetséges, ha az ügyvéd ismeri a normákat és a jogszabályokat is. Amennyiben nem ismeri ezeket, ez a felelősség alól nem mentesíti.

A fegyelmi büntetés kiszabásánál a Fegyelmi Tanács értékelte az ügyvédi hivatás szempontjából a magatartás súlyát. Az ügyvédi tevékenység gyakorlása során rendkívül körültekintően kell eljárni, főleg akkor, amikor egy az ügyvéd által szerkesztett okiratból eredő vita keletkezik a felek között. A normák semmibe vevése, megkerülése sérti a kari érdeket.

A Fegyelmi Tanács enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy az eljárás alá vont ügyvéd öt gyermek eltartásáról gondoskodik.

A Fegyelmi Tanács - értékelve az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi vétséget megalapozó magatartását, és a védekezésében előadottakat - a rendelkező részben meghatározott fegyelmi büntetést tartotta arányosnak.

Tekintettel arra, hogy a Fegyelmi Tanács az ügyvéd felelősségét megállapította, az Üttv. 142. § (2) és (3) bekezdése, valamint a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (IX.26.) MÜK Szabályzat 40.2./b. pontja alapján kötelezte a 30.000.-Ft általánycéltörlesztés megfizetésére. A fegyelmi eljárásban tételes költség nem merült fel.

..-..

A FESZ 1.4. pontja szerint a fegyelmi felelősséget – jogszabály vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – az elkövetés idején hatályban lévő jogszabályok és szabályzatok alapján kell elbírálni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek vagy az enyhébben bírálandó el.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd a terhére rótt fegyelmi vétséget 2017. decemberében és 2018 évben követte el, a fegyelmi vétségekre az elkövetési időpont alapján az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv., az ÜESZ rendelkezései, az ÜESZ hatályba lépése előtti időszakra az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 8/1999. (III. 22.) MÜK Szabályzat rendelkezései az irányadók, az eljárási szabályokra a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (IX.26.) MÜK Szabályzat rendelkezései az irányadók.

Az Üttv. 127. § (1) bekezdése szerint egyszerű megítélésű ügyben a fegyelmi tanács a határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg.

Jelen eljárásban a tényállás megállapítására a becsatolt dokumentumok megfelelő alapot szolgáltatottak, a tényállás aggálytalanul megállapítható volt. A releváns tényállás megállapítása szempontjából irányadó és a bejelentő által előadottakat az eljárás alá vont ügyvéd sem vitatta. Fentiek alapján a tárgyalás mellőzése jogszerű.

Felhívja a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A határozat elleni fellebbezési jogot a fegyelmi biztos számára, a tárgyalás tartásának kérésére való jogot az eljárás alá vont ügyvéd számára az Üttv. 127. § (3) bekezdése biztosítja.

A Fegyelmi Tanács határozata 2021. március 3. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2020. F. 191.)